

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 914/2025
10.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Немање Томића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Ким бр.161/2022 од 10.02.2025. године и Квм бр.51/25 од 21.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 10. септембра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Немање Томића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду Ким бр.161/2022 од 10.02.2025. године и Квм бр.51/25 од 21.03.2025. године, а списи враћају Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Ким бр.161/2022 од 10.02.2025. године досуђени су трошкови кривичног поступка сада пунолетном АА путем родитеља, оца, ББ, на име награде и нужних издатака браниоца по пуномоћи – адвоката Немање Томића у износу од 55.500,00 динара, у предмету тог суда Ким 166/22, на терет буџетских средстава суда. Истовремено је наложено рачуноводству Вишег суда у Новом Саду да се наведени износ исплати у року од 60 дана од дана правноснажности решења браниоцу – адвокату Немањи Томићу, док је захтев браниоца преко досуђеног износа, до траженог износа од 73.500,00 динара одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Квм бр.51/25 од 21.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног сада пунолетног АА – адвоката Немање Томића, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Ким бр.161/2022 од 10.02.2025. године. Ставом два истог решења одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка на име састава жалбе, која је изјављена против решења тог суда Ким 161/22 од 10.02.2025. године у износу од 16.500,00 динара.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног, сада пунолетног АА – адвокат Немања Томић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијана решења или само другостепено решење од 21.03.2025. године и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Новом Саду, или да преиначи побијана решења тако што ће у целости усвојити захтев за накнаду трошкова и истовремено досудити трошкове на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног сада пунолетног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене наводи изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По оцени овог суда, основано се у поднетом захтеву истиче да су приликом доношења одлука о трошковима кривичног поступка, у делу у којем је захтев преко досуђеног износа одбијен, нижестепени судови погрешно применили одредбе члана 261. став 1. ЗКП у вези става 2. тачка 7) ЗКП, а на који начин су учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Чланом 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана, прописано је да трошкови кривичног поступка поред осталог обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 2. ставом 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да се под процесном радњом у смислу одредби Тарифног броја 2, 7. и 8. те Тарифе подразумева свака радња полиције, јавног тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник.

Из списка предмета произилази да је бранилац малолетног, сада пунолетног АА – адвокат Немања Томић дана 21.12.2022. године присуствовао саслушању малолетног ВВ, против кога је, заједно са малолетним АА, поднет захтев за покретање припремног поступка и стављено на терет извршење кривичног дела крађе у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Имајући у виду наведено, то је неприхватљив закључак изнет у нижестепеним решењима – да браниоцу малолетног, сада пунолетног АА – адвокату Немањи Томићу не припадају трошкови на име те радње, нити закључак да бранилац малолетног лица може да присуствује саслушању само свог браћеника. Стога, по оцени овога суда, браниоцу – адвокату Немањи Томићу за ову процесну радњу припада награда за приступ у износу прописаном тарифним бројем 2 став 1. Адвокатске тарифе.

Поред тога, браниоцу Немањи Томићу припадају и трошкови на име састава жалбе од 06.03.2025. године, која је изјављена против првостепеног решења, сходно тарифном броју 5 став 1. тачка 7. Адвокатске тарифе, без обзира на исход, те је закључак изнет у другостепеном побијаном решењу - да браниоцу не припадају ови трошкови обзиром да није успео са предметном жалбом, неприхватљив.

Из наведених разлога, Врховни суд је поднети захтев за заштиту законитости браниоца сада пунолетног АА усвојио као основан и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана решења а предмет вратио Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање, како би се у смислу разлога изнетих у овој пресуди отклонила учињена повреда закона и донела правилна и на закону заснована одлука.

У осталом делу, предметни захтев није ни разматран, имајући у виду да у осталом делу бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, истицањем да је грешка суда што нема података о томе да је бранилац приступио на одложено рочиште које је било заказано за 15.09.2022. године, те да није констатовао да је бранилац разгледао и вршио увид у списе предмета, а имајући у виду да повреда члана 440. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић